

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ ਏ.ਸੀ.ਜੇ

ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1994 ਦਾ CWP ਨੰ. 1093

18 ਅਕਤੂਬਰ, 2006

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1981 — ਰਜਿ. 9 - ਬੈਂਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਬਸਿਡੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼- ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੜਬੜ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਬਾਅ ਦਾ ਤੱਤ ਸੀ - ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ-ਡੀ! ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ-ਪਟੀਟੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ! ਇੱਕ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ - ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਾਰਜ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ-ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬਸਿਡੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ-ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ-ਪਟੀਟਿਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਪੇਟੀਟੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ! ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 12, 13, 15 ਅਤੇ 17)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਵੱਡਮੁੱਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਪੁਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਘੋਰ ਅਣਦੇਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਗੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ I ਨੇਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਿਤੀ 31 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ.

ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

5.5. ਨਿੱਝਰ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ

(1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 226/227, 31 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਮੂਲੀ ਖੇਤਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3) ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-5) ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

"ਚਾਰਜ ਦੀ ਧਾਰਾ:

ਸ਼. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਅਫਸਰ ਬੀ.ਓ ਚੱਕ ਕੋਰੇ ਖਾਂ, ਜਿਲਾ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ 78 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਗਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਬਸਿਡੀ ਵੰਡੀ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ, ਭੂਮੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬਸਿਡੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲਏ ਬਿBK ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਕਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼. ਇਸ ਲਈ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ:-

1. ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

2. ਉਸ ਸ਼. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।
3. ਉਸ ਸ਼. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤੇ।
4. ਉਸ ਸ਼. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

ਸ਼. ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਅਫਸਰ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਆਚਾਰ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1981 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3 (i) (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਨੁਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। -II।"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਇਲਜ਼ਾਮ: ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸੀਐਸਓ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

5.) ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। 1,36,499 ਤੋਂ 78 ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਉਧਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਨਕਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
6.) ਸਿਰਫ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਨ।
 - (11) ਛੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।
 - (12) 70 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਪਾਂਸਰਡ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।
7.) ਕਿ ਸੀਐਸਓ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬੈਂਕ ਦਾ ਅਕਸ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਨੀਤੀਆਂ।

(2) ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇ ਵਜੋਂ ਬ੍ਰ. ਇੰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਗਬਨ ਕੀਤਾ। 1,36,499.00, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ (ਅਨੁਸੂਚਿਤ IIA ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ)। ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤਬਕਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਕੀਮਾਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੀ DW2 ਤੋਂ DW5 ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਨਕਦ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਨਾ ਵੰਡਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫ਼ਤਰ ਚੱਪਕਾਰਾ ਖਾਨ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਐਸਓ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਧਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਬਸਿਡੀ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਉਧਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਾਰਨ ਦਬਾਅ ਦਾ ਤੱਤ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ”

ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ (ਸੀ) 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ MW-1 ਤੋਂ MW4 ਤੱਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਐਸਓ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ 70 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਯੋਜਿਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਨਾਕਾਫੀ ਸਬੂਤਾਂ ਕਾਰਨ ਸਪਾਂਸਰ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸਪਾਂਸਰਿੰਗ/ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

(3) ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 1 ਅਤੇ 2, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ:-

“(i) ਕਿ CSO ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(ii) ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸਿਰਫ ਸਬਸਿਡੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ।

(iii) CSO ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(iv) ਕਿ ਸੀਐਸਓ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜੇ ਹਾਲਾਤ ਕਾਰਨ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਵੀ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ MW4 ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਖਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਓ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਐਸਓ
ਨੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ
ਲਈ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।"

ਹਰੇਕ ਇਲਜ਼ਾਮ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੇਖ:

ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ/ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ:

- (i) ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ CSO ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਵੰਡੀ ਹੈ। 1,36,499 ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਉਠਾਏ।
- (ii) ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ 70 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪਾਂਸਰਡ ਲੋਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਨਾਕਾਫੀ ਸਬੂਤਾਂ ਕਾਰਨ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।
- (iii) ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਜ਼ਾ ਉਠਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਸੀਐਸਓ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਸਕੀਮਾਂ ਭਾਵੇਂ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਅਕਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਵਿਗੜਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਬਾਅ ਦੇ ਤੌਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ। 31 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਹਨ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ *fBzdk ਕੀਤੀ*। ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਗੜਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੀਆਂ:-

“ਚਾਰਜ: ਉਹ ਸ਼. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

ਸਜ਼ਾ: ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ।

ਚਾਰਜ: ਉਹ ਸ਼. ਆਰ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

(1) JT 1993 (6) S.C. 1
 (2) 1992 (2) S.L.R. 150
 (3) 1994 (1) S.L.R. 131

ਸਜ਼ਾ: ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ।

ਚਾਰਜ: ਸ਼. ਆਰ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਅਣਉਚਿਤ ਹਰਕਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਸਜ਼ਾ: ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਚਾਰਜ: ਸ਼. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

ਸਜ਼ਾ: ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ 3 1 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ 29 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਜਾਂਚ ਨਤੀਜਿਆਂ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਜ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ, ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਆਰ.ਡੀ.- II, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤ 'ਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਡੀ./-ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ,
(ਐਪਲੀ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ)”

(4) gNh;aBo ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਘੜਤ ਹੁਕਮ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ, ਇਹ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਖੋਜ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਖਾ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਫੰਡ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਧ ਕੇ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 1.25 ਕਰੋੜ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਆਫਿਸਰਜ਼ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1981 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਸੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"9. ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ:

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 (2) ਅਤੇ ((3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸੀ.ਡੀ.ਓ.ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਿੰਡ ਚੱਪਕਰ ਖਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਉਕਤ ਸਾਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।" ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬਸਿਡੀ ਵੀ ਵੰਡੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਸਥਾਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਕਰਜ਼ਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 29 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗ਼ਬਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 24 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1994 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 2006 ਦੇ ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 12008-09 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 11 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸਲਈ, ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਥਾਣਾ ਵੈਰੋਵਾਲ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 409, 468, 471 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਮਿਤੀ 29 ਮਈ 1993 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸਥਾਰਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ 18 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਦੇ ਏ.ਜੀ. ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ. ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਤਾਹੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਲੀਨ ਚਿੱਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਫਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਝ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ/ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ। ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ 25 ਜੁਲਾਈ 1995 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੱਕ ਚਾਲੂ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਬਕਾਇਆ, 30 ਜੂਨ ਤੱਕ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਖਾਤਾ, 1995 ਅਤੇ 3 1 ਮਾਰਚ 1995 ਤੱਕ ਐਫ.ਡੀ.ਆਰ. ਖਾਤਾ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ 20 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। 6 ਦਸੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਮੈਂ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਹੈ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਸਰਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਿੰਨਤਾ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਈਸੀਆਈਐਲ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਕਰੁਣਾਕਰ, (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(8) ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਔਲਖ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, (2) ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ.

ਬਾਜ਼ਵਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮੈਜ਼ੂਰ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਮਸਚੇ ਗੌੜਾ, (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਗਲਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਆਰ. ਏਰੀ ਅਤੇ ਸੋਭਾਗ ਰਾਏ ਮਹਿਤਾ (5), ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (6) ਏ.ਐਲ. ਕਾਲੜਾ ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ, (7)।

(9) ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਬਿਆਨ .u/s 161 Cr.PC ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(10) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(11) ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ

- (4) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 506
- (5) 1972 ਐਸਐਲਆਰ 836
- (6) 1986 (2) SLR 608
- (7) 1984 (2) SLR 446

ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29 ਮਈ, 1993 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਅਜੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(12) ਮੈਂ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ;1 ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਈਸੀਆਈਐਲ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ:-

"2. ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂਚ ਦਫਤਰ/ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਜਿਸਨੂੰ /ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਚਿਤ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਥਾਰਟੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਇਤਫਾਕ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

- (i) ਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ?

XXX

XXX

XXX

- (iv) ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਰਮਜ਼ਾਨ ਖਾਨ ਦਾ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਸਾਰੇ ਅਦਾਰਿਆਂ- ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ, ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ?
- (v) ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬ ਪੈਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:-

"29. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(14) ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਈਸੀਆਈਐਲ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (*ਸੁਪਰਾ*) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪੈਰਾ 30 (i) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"30. ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:-

- (1) ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਵੈਧ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ।

XXX XXX XXX

(iv) ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਅ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਮਜ਼ਾਨ ਖਾਨ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਸਾਰੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਸਰਕਾਰੀ, ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਨਿਯਮ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼. ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ (iv) ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(15) ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੁਰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਜ਼ੂਰ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ.) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :-

"8. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੰਦ ਕਰੀਏ, ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਿਕਾਰਡ, ਜੇਕਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਾਂਚ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਹ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿਰਫ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜਾਂ

ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(16) ਐਮ.ਐਸ. ਬਾਵਾ (ਸੁਪਰਾ), ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁੱਪਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ.

“8 ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋ ਤਹਿਤ , ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖਾਹ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਗ੍ਰੇਡ ਸਕੇਲ-2 ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਗ੍ਰੇਡ ਸਕੇਲ-1 (ਸਹਾਇਕ ਮੈਨੇਜਰ) ਨੂੰ ਡਿਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ।) ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਆਚਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ।

(17) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੇਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਰਾਮ ਚੰਦਰ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬੇਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪੁਜਨਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ph I ਰਾਜਲੋਜੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“5. ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ R.22(2) ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ I ogy ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਕੈਨੀਕਲ ਰੀਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਕੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਦੇ 24 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਹਿ ਜਾਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ। ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਰ.22(2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(18) ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ, ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(19) ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਪਿੰਡ ਚੱਕ ਕਰੇ ਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ MW1 ਨੂੰ MW4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬਸਿਡੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਡਮੁੱਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਬਸਿਡੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਵੰਡੀ ਗਈ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੈ। 78 ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 1,36,499 ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। 2000 ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀ। ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਇਹਨਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸ ਸੰਭਾਵੀ ਲੋਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਦੀ ਸਿਖਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮੂਲੀ ਸਬਸਿਡੀ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ, ਗਰੀਬ, ਵਸਨੀਕ ਹਨ। ਕੀ ਆਪਣੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੇ ਟਾਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ, ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਵੰਡਣ ਲਈ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 10000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਦੁਖੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ? 2000 ਹਰੇਕ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਾ ਕਿ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਸਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਗੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਮਿਤੀ 3 1 ਮਈ, 1993 ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ।

Rattan Singh Sandhu v. Punjab and Sind Bank 155
and another (S.S. Nijjar, A.C.J.)

(20) ਮੇਰੇ ਓ ਇਨਮੀ, ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਲਰਕ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਗਬਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 500. ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਗਬਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ 1966 ਵਿਚ ਸਬ ਜੱਜ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੋਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਨਵਰੀ, 1968 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ। 10 ਅਕਤੂਬਰ 1972 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 480 (ਐਨ) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੀਜੇਆਈ ਵਾਈਵੀ ਚੰਦਰਚੂੜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਿਆ

“6. ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਬਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਮ ਸਮਝ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਹਫੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਾਕਈ, ਉਸ ਨੇ ਨਕਲ ਦੇ ਯੋਗ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 1,607.99 ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੈਸ਼ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ। 1,107.99 ਸਿਰਫ ਦਿੱਲੀ ਮਿਲਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਨਕਦ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮਿਗਿਸ I ਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1963 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਐਸ. 235 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਵੀ ਭਰੂਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮਿਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਨੇੜਿਓਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਲਟਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ

(8) ਏਆਈਆਰ 1985 ਏਸੀ 772

ਹਾਲਾਤ; ਫਰਵਰੀ, 1962 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਆਈ; ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਈ; ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਜੋ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਚੱਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ:-

"ਕਿਸੇ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਕੁੱਤਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ! ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ

ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਰੱਖੇ। ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਮਰ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰੀਅਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ"। ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਨੌ ਪਾਰਕਿੰਗ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਕੂਟਰ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਲਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ Cl.(a) ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪੈਨੇਟਲੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 311 (2) ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ।

XXX XXX XXX

- (8) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹਾਲੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ।
- (9) ਇਸ ਸਖਿਪ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮਾਯੋਜਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ ਸੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਤਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ

ਦਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਮੂਲੀ ਵਧੀਆ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ”

(21) ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

(22) ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਈਸੀਆਈਐਲ ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 30 ਅਤੇ 31 ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

"30. (v) ਜਦੋਂ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਕ-ਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨੀ ਰਸਮ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ।

31 ਅਦਾਲਤ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟ ਕੱਟਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ ਜੋ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣਗੇ, [ਅਤੇ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ], ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ/ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਜੋ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ/ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬੈਕ-ਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਆਖਰਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹਾਲੀ

ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਲਾਭ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਭਾਂ ਦਾ, ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ, ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਹਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਹੈ। ਆਯੋਜਿਤ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ”

(23) Aebare1 ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਗਏ। ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ, ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 31 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ 29 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਗਭਗ 13 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਗਵਾਹ ਨੇ ਆ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਧਮਕੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਗਬਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਜ਼ਾ ਖਾਤੇ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕੁਤਾਹੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, twirip ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। 31 ਮਈ, 1993 ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਆਈਐਮ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਸ P-3 ਅਤੇ P-5) ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਬੈਂਕ-ਵੇਜ਼, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਲੋੜ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ